

<b><i>Pred pogovorom:</i></b>	
<b>Postopki in poudarki</b>	<b>Samorefleksija: zakaj je nekaj pomembno</b>
1. Pozanimajte se o družini – pridobite pomembne informacije, zlasti še, če so bili že v stiku z nekom iz vaše ustanove/organizacije.	
2. Zagotovite zasebnost in miren prostor.	
3. Opredelite čas, ki je potreben za pogovor in o tem obvestite starše.	
4. Kadar okoliščine omogočajo, preverite, če družina želi, da bi bil na pogovoru navzoč še kdo (npr. Dedek ali nekdo, ki jih je pripeljal z avtom in podobno).	
5. Zaželeno je, da je, da sta na pogovoru oba starša in otrok.	
<b><i>Začetek pogovora:</i></b>	
1. Ponudite staršem, da sedejo.	
2. Sedite v enaki oddaljenosti in bližini staršema.	
3. Predstavite se staršem, če vas ne poznajo.	
4. Pojasnite namen pogovora.	
5. Vprašajte starše, kaj o tej temi že vedo, s kom so se o tem že pogovarjali, kakšna pojasnila so že dobili.	
<b><i>Med pogovorom:</i></b>	
1. Pokažite in izrazite sočutje (empatijo).	
2. V pogovoru imenujte otroka z imenom, izogibajte se neosebni izrazom – 'taki otroci' ali imenovanjem otroka z diagnozo npr. 'downi'.	
3. Govorite preprosto, izogibajte se strokovnim izrazom, posebno še žargonu; hkrati pa ne poenostavljajte pretirano in ne uporabljajte metafor (možgane ima kot švicarski sir).	
4. Prilagodite posredovanje informacij specifičnim potrebam staršev v tem trenutku.	
5. Preverjajte, če so vas starši razumeli in ponovite informacije, če je to potrebno.	

6. Izkoristite priložnosti in med pogovorom posredujete pozitivne informacije o otroku, spomnite na močna področja in prednosti, zlasti še preden pogovor usmerite na pomanjkljivosti.	
7. Preverite zamisli staršev o vzrokih in poskušajte na več načinov vplivati na njihove neprijetne občutke krivde za otrokovo stanje.	
8. Zavedajte se svojih občutkov in stališč ter načinov, kako jih posredujete družinam	
9. Budite iskreni in se ne bojte reči 'ne vem' (kadar je to potrebno) – ampak se bom pozanimal/a ali pa povežite starše s strokovnjakom, ki je ekspert za temo, ki jih zanima.	
10. Kadar obstaja več načinov spodbujanja otroka, se pogovorite o več možnostih, odločitev pa poskušajte sprejeti skupaj. Odkrito seznanjanje staršev o postopkih, ki niso podprti z znanstvenimi dokazi.	
11. Spodbudite starše, da povzamejo najpomembnejše informacije in vprašajo, če nečesa niso razumeli.	
<b>Konec pogovora:</b>	
1. Povzemite in poudarite strategije za prihodnost, zlasti še vključevanje v dostopne oblike podpore v okolju.	
2. Ponudite možnost ponovnega pogovora.	
3. Najpomembnejše informacije, imena ustanov ali postopkov izročite staršem pisno.	
4. V zaključki bodite ponovno povsem konkretni pri usmerjanju staršev k nadaljnim korakom.	
5. Pomembno je, da je v postopku celotna družina in pred koncem pogovorom preverite, če ste to razumljivo izrazili, zlasti še o vplivu na sorojence.	
6. Pristrčno se pozdravite s starši – preverite, če se znajdejo v prostoru, ali potrebujejo pomoč, kako naj pridejo do parkirišča ali javnega prevoza.	
Med pogovorom bodite ves čas pozorni na vašo nebesedno komunikacijo – uskladite jo z besednimi sporočili, ki jih želite izraziti (očesni stik, izraz obraza, položaj telesa in gibanje, glasnost govora, intonacija).	